



TeSó

A Kárpátaljai Református Ifjúsági Szervezet lapja

Téma:

H - hűség a harcban

A - alázat a harcban

R - rátermettség a harcban

C - céltudatosság a harcban

„ÉN TEHÁT ÚGY FUTOK,
MINT AKI ELŐTT NEM
BIZONYTALAN A CÉL,
ÚGY ÖKLÖZÖK, MINT AKI
NEM A LEVEGŐBE VÁG,”
1. KORINTUS 9:26

Start oldal

TARTALOM

Start oldal	2
S.M.S.	3
Taracközi Ferenc üzenete	
Darcsi Margit üzenete	
Múza	4
A zene mint életforma. Beszélgetés Bahus Noémival	
Vallomások	5
Máté Richárd bizonyágtétele	
Love Study	6
A házasság célja Isten tervében	
Távkapcs	7
A felvidéki FİRESZ szolgálatáról...	
Gondolat-osztó	8
Céltudatosság a harcban	
Ezek vagyunk mi	9
A Péterfalvi Református Líceum ifije	
Megtörtént	9
Újraélesztés 3. Emlékezés	
Választmány	10
Kiss Bertalan, a KRISZ titkára	
Megtörtént	10
Timótheus-konferencia	
Határon Túl	11
Ifjúsági fórum a hegyek közt	
A KRISZ tagja lett a Magyar Ifjúsági Konferenciának	
Ifjúsági munkatársképzés	12
Céltudatosság	
Timóteus	13
Ifióravázlat: Céltudatosság a harcban	
Nyereményjáték	13
Hírdetések	14
Felhívás!	
Több, mint vicc :)	
Könyv- és filmajánló	15
Rick Warren: Céltudatos élet — Miért élek a földön?	
Evelyn	
Képgaléria	16

SZERKESZTŐI LEVÉL

Kedves TeSó Olvasók!

Kissé megkésve, de ismét a kezdedben tarthatod a legújabb számot. A HARC témájában az utolsót: céltudatosság.

Nemrég olvastam Rick Warren amerikai baptista lelkipásztor áhítataiban egy 9 pontból álló tervet, hogy elérjük a céljainkat:

1. lépés: Határozd meg a jelenlegi helyzetet!
2. lépés: Konkrétan határozd meg, mit akarsz!
3. lépés: Keresd Isten ígérését a saját céljaidkal kapcsolatban!
4. lépés: Kérd Istent, hogy segítsen neked céltod elérésében!
5. lépés: Mérd fel, hogy milyen akadályokba ütközhetsz!
6. lépés: Dolgozz ki egy részletes tervet!
7. lépés: Légy türelmes és kitartó a cél eléréséig!
8. lépés: Állíts össze egy támogató csapatot – egységben az erő!
9. lépés: Meg kell fizetned az árat. A sikeren mindig ott az árcédula!

A keresztyén, hívó embernek nem egyik napról a másikra tengődve kell élni. Az ilyen ember tudja, hogy már kevés ideje van, és visszajön az Úr Jézus: „Íme, eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint!” (Jel. 22, 12). Pont ezért, nem mindegy, hogyan tölti az idejét, mennyire céltudatosan halad előre, hogy minél többet megtegyen abból, amit Isten csak reá bízott. Isten minden gyermekét használni akarja valamilyen cél elérésében.

Neked mi az életcéled? Mennyi valósult meg ebből? Mi az akadálya annak, hogy tovább haladj?

Kívánom, hogy ehhez hasonló kérdésekre megtaláld a választ ennek a számnak az olvasása közben!

„Szentek legyetek, mert én szent vagyok.” Ha pedig mint Atyákat hívjátok őt segítségül, aki személyválogatás nélkül ítél meg mindenkit cselekedete szerint, félelemmel töltöttek el jövővénységüket idejét, tudván, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódokból, hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén.” (1Pét 1, 16-19)

Sipos József, főszerkesztő



**„Jöjjetek, építsük fel Jeruzsálem kőfalát,
hogy ne gyalázhassanak többé bennünket!”**

Nehémiás 2, 17



TARACKÖZI FERENC ÜZENETE



Egy ember, aki Isten eszközevé válik, nem csak akkor, abban az időben, de ma is nagy csoda. Olvasva a kezdő mondatot, bizonyára sokan felkapjátok a fejete-
ket. Ez részben jogos is, hisz nem kis dolog, amikor egy apa, vagy egy anya, Isten eszköze a gyermek nevelésében, nem kis dolog, amikor egy tizenéves dacolva a szüleivel komolyan veszi hitét, amikor egy asztalos a maga szakmájában Isten eszköze. S bizonyára köztek is, kedves barátaim, sokan Isten eszközeként élitek mindennapjaitokat. Az alapgondolatból kiindulva, ezek ön-
magukban is a mindennapunk csodái.

Nehémiás személyében mindezt megláthatjuk: mint idegen földön élő zsidó ember tudta, hogy ő kicsoda, tudta hovatartozását, munkáját. Feladatát (főpohárnok) felelő-
ségteljesen és becsületesen végezte, mint aki tisztában van azzal, hogy Isten eszköze egy pogány környezetben, királyi udvarban, ahol sugárzott róla a boldogság, a másság (rög-
tön feltűnik a királynak, amikor szomorú az arca). Az Úr Isten valóban olyanokat használ, akik a kapott élethelyze-
tükre úgy tekintenek mint Istentől kapott küldetésre. Milyen más lenne a világ, ha meg tudnánk hallani azt a sok
fájdalmas kiáltást, amely azt mondja: romban áll minden, nincs jövő, nincs holnap.

A hitét megélő Nehémiás először csak hall arról a súlyos helyzetről, amiben az ő testvérei, a hazatért zsidók vannak. Már maga a hír elhordozhatatlan teherként nehezedik rá. Sír, gyászol, böjtöl, imádkozik. Ő nemcsak távoli részese a Jeruzsálemi híreknek, hanem az nagyon személyesen érinti, ránehezedik. S ezek által formálja őt az Úr. Olyan lépésekre indítja, amelyekbe minden porcikája remeg, de cselekszik, kéri a királyt. Ezt a harcot megvívta önmagával, az Úr ereje által legyőzte félelmét. Egyre céltudatosabbá válik, ezáltal egyre áldottabb eszköz. Céltudatos, hitvalló, jól átgondolt lépései együtt jártak nehéz kihívásokkal, kényelemről való lemondásokkal. Ő mindezt vállalja. Otthagynya a palota kényelmét, vállalja a hosszú utat Jeruzsálemig, megérkezve éjszakába nyúlóan körbejárja a várfalat. Most már nemcsak a hallott hírek motiválják, hanem a szemei elé táruló látvány is. Hogyan tovább? Nehéz út volt idáig is, de ezután?... Mi-

hez kezdjen egyedül, mire elég a saját ereje, anyagi háttere? A megtett útnak nehézségei mind-mind eltántoríthatnák volna. Ahogyan ez velünk is annyiszor megtörténik, amikor nagy érzelmi kitörésekben felbuzdulva kezdünk neki egy más, minőségibb, tartalmasabb életnek, szolgáltnak, s adjuk fel már az első akadályok után. Ne tegyük! A látvány, a tapasztalat nem állíthat meg, nem tehet céltalanná, hisz a mi Úrunkba vetett hit hegyeket mozdíthat. S az Ő jelenlé-
tében megharcolt pillanatok még odaadóbbá, céltudatosab-
bá tesznek.

Az Istennel való legbensőségesebb kapcsolat, mely felelősséget gyújt az ember szívében, emberi határokat, korláto-
kat, félelmeket, aggodalmakat semmisít meg.

Nehémiás először csak hallott a nyomorúságos helyze-
tről, aztán saját szemeivel látta azt, amit mindenki látott, benne mégis egészen más következményei voltak a látottaknak. Nem keseredett el még jobban, nem keresett kifogásokat, hogy egymaga nem válthatja meg a világot, s ami a legfontosabb: ismerte az ő Urának hatalmát, s tudott benne bízni. Elhitte, hogy Istennél nincs lehetetlen. Ezzel a bizonyossággal áll ki a nép elé, s ezt a bizonyosságot áldja meg az Úr, s mozdítja ki a megfásult, belefáradt népet eb-
ből a mélységből. Erre hív minket is az Úr, ilyen céltudatos eszközökre van szüksége. Láthatjuk ezt a tanítványok életé-
ben is, akár gondolhatunk Péterre, aki dacolva a nagytanács fenyegetésével is azt tudja mondani: inkább Istennek kell engedelmessé válni, mint embernek. De akár Pál is előttünk lehet, aki sok üldöztetés, fenyegetés, megkövezés ellenére is újra és újra talpra tudott állni, és céltudatosan tovább tudott menni és hirdette az evangéliumot, mert Krisztus szerelme szorongatta.

De előttünk van most Nehémiás, aki Tóbijá és a többiek gáncsoskodása ellenére sem vesztette el kijelölt célját, s el-
végezte küldetését.

Nehémiás csodás példája annak, hogy akit sírásban, gyászban, böjtben és imádságban formálni tud az Úr, az valóban hegyeket mozdíthat.

Az Istennek ilyen odaszentelt életre van szüksége, így válhatunk olyan eszközökké, akiken keresztül egyéni, család-
di, egyházi s nemzeti életünk is megelevenedhet.

Tegyen az Úr sokakat ilyen drága eszközzé! Akinek van füle, hallja... Ámen.

„Magatok is látjátok, hogy milyen bajban va-
gyunk. Jeruzsálem rommá lett és kapui tűzben
égtek el. Jöjjetek, építsük fel Jeruzsálem kőfa-
lát, hogy ne gyalázhassanak többé bennünket!”
(Nehémiás 2,17)



**Senki meg ne vessen ifjúkorod miatt, hanem légy példa a hívőknek beszédben, magavi-
seletben, szeretetben, hitben, tisztaságban.
(1Tim 4,12)**

Kedves ifjak és vének. Isten szava mindannyiunkhoz szól, és figyelmeztet a példaadó életre. Vizsgáljuk meg hogy mire is kell odafigyelni.

1. Példa a beszédben.

Megtérésed után meg kell változzon a beszéded is. Mert a beszéded elárulja, hogy ki vagy.

2. Példa a magaviseletben.

Vagyis az élet minden területére nézve. Mint például: hívó életben, pénz kezelésében, emberi kapcsolatokban, családban stb.

3. Példa a szeretetben.

Példaként Jézus Krisztus lehet előttünk, akiről tudjuk, hogy senkivel sem volt személyválogató.

DARCSI MARGIT ÜZENETE



4. Példa a hitben.

A hit meg kell, hogy mutatkozzon mind a viselkedésedben, mind a gondolkodásodban.

5. Példa a tisztaságban.

Mind külsőleg, mind belsőleg törekedni kell a tisztaságra. Ne mocskold be magad! Ragaszkodj az élő Úrhoz!

„Mivel az Úrtól kaptunk egy talantumot, tudtuk, hogy ezt csakis az Ő dicsőségére használhatjuk fel.”

— **Mikortól játszik fontos szerepet életetekben a zene? Mindig volt köze a hithez? Vagy a nem kifejezetten keresztyén tematikájú énekek is foglalkoztattak?**

— Már gyermekkorunk óta fontos szerepet játszott a zene az életünkben. A komolyzenén kívül soha nem foglalkoztattak világi témájú zenék. A húgomnak és nekem első zenetanárunk Gulácsy Emma volt, Gulácsy Lajos bácsi, nyugalmazott püspök elhunyt felesége. Kicsi korunktól jártunk a gyülekezet gyermekkórusába, énekversenyeken vettünk részt, számunkra a zene mindenképp Istennel volt összekötve.



— **Kárpátalja-szerte hallottunk már a Siloám együttesről, melynek alapító tagjai vagytok. Hogyan jött az ötlet: alakítsunk a gyülekezet fiataljaiból zenekart?**

— A zenén keresztül való szolgálat az egész életünket végigköveti. A Siloám együttes megalakítása csakis egy célból történt, és ez az Istennek való szolgálat. Mivel az Úrtól kaptunk egy talantumot, tudtuk, hogy ezt csakis az Ő dicsőségére használhatjuk fel, ha pedig nem ezen az úton indulunk el, akkor számon kéri rajtunk. Istennek a vezetése nagyon jól látszik az együttes életében. A megalakításkor mindenképp azt szerettük volna, ha mindnyájan egy céllal és teljes oda-zánással komolyan vesszük majd ezt a szolgálatot. A név sok mindent magában foglal. A Siloám azt jelenti: küldött.

— **A zenekar több férfi taggal is jeleskedik, köztük Andrissal, a vőlegényeddel is. Számukra nehéz volt-e színpadra állni mint dicsőítő zenész?**

— Andris számára a színpadra állással nem voltak gondok, hiszen komoly zenei múlttal rendelkezik. Megtérése előtt konzervatóriumba készült mint trombitás, de Isten keményen beleszólt az életébe, és megértette, hogy ezt az ajándékot csak Isten dicsőségére használhatja. Ennek érdekében lemondott arról, hogy híres trombitás legyen.

— **Időközben hárman feltűntetek a**

A ZENE MINT ÉLETFORMA

BESZÉLGETÉS BAHUS NOÉMIVAL, A SILOÁM EGYÜTTES ÉNEKESÉVEL

Magyar Continental Singers csapatában is... Milyen élményekkel gazdagodtatok?

— A Continental Singersre az interneten bukkantunk, és nagyon örültünk, mikor láttuk, hogy milyen szolgálati lehetőségeket rejt. Continental Singers csoportok majdnem minden európai országban léteznek. Ez nagy lehetőség nemcsak fiatalok eléréséhez, hanem minden korosztály számára. Mivel Ukrajnában még nincs Conti, abban láttunk lehetőséget, ha kapcsolatba lépünk a magyarországi csapattal. Ehhez az kellett, hogy együtt szolgáljunk, és megérte!

A felvételhez hanganyagot kellett beküldnünk, valamint fontos feltétele volt a bekerülésnek, hogy újjászületett keresztyének legyünk. Összesen 23 koncerten vettünk részt turné közben, és nagyon sok tapasztalattal gazdagodtunk.

— **Most, a továbbtanulás idején, mikor többen más-más irányba indultatok, továbbra is megmarad saját zenekarotok? A Singers mellett is?...**

— A Conti és az, hogy a Siloám tagjai távol tanulnak egymástól nem zárja ki az együttes létezését. Most is sok helyen szolgálunk, még ha nem is tudunk mindannyian rész venni minden



szolgálatban. Andris és az én életemben a zene most is ugyanúgy jelen van. Hiszen itt, Tóalmáson a Bibliaiskolában a mi feladatunk az énekcsoport vezetése, amit Isten már most, az elején nagyon megáldott, ezért egyedül Ővé a dicsőség!

— **Mivel biztatnátok a tehetséges, jó hangú fiatalokat?**

— A tehetséges fiataloknak csak annyit, hogy csak akkor kezdjenek zenei szolgálatba, ha tényleg biztosak abban, hogy Isten hívta el őket erre, mert a tehetség semmi Isten előtt, ha nincs rendben a szív, és azt nem egyedül az Ő dicsőségére akarják használni.

Soós Katalin

Kedves Szeretteim!

Amint jól tudjátok, közeledik a születésnapom. Megtiszteltetés számomra, hogy minden évben ünnepséget rendeztek, és úgy tűnik, ez idén is így lesz. Nagyon sok ember vásárolt sokat, rengeteg a külön erre az alkalomra szóló rádió- és TV-műsor, hirdetések, reklámok, és a világ minden pontján arról beszélnek, hogy születésnapom egyre közeledik. Igazán nagyon jó érzés tudni, hogy legalább egyszer egy évben sok ember gondol rám. Amint tudjátok, a születésnapomra való emlékezés sok évvel ezelőtt kezdődött. Az első időkből még úgy tűnt, hogy az emberek értették, és hálásak voltak mindazért, amit értük tettem, de manapság egyre inkább úgy látszik, hogy alig akad, aki tudja az okát az ünneplésnek. Mindenhol összejönnek az emberek, családok, barátok, és nagyon kellemesen érzik magukat, de valójában nem tudják, nem értik, és nem is keresik a valódi jelentőségét az ünnepnek.

Emlékszem, az elmúlt évben is hatalmas lakomát rendeztek a tiszteletemre. Az asztal roskadásiig volt ízletes ételekkel, gyümölcsökkel, édességekkel. Tökéletesen díszített helyiségekben sok-sok gyönyörűen becsomagolt ajándék várta gazdáját. S tudjátok, mi történt? Meg sem hívtak! Pedig én voltam az ünnepség díszvendége – mégsem küldtek meghívót. Miattam volt az egész összejövetel, a sok dísz és minden egyéb, és amikor maga az ünneplés elkezdődött, én kívül maradtam, bezárták előttem az ajtót. Pedig be akartam menni, velük lenni, együtt ünnepelni...

Habár az igazság az, hogy mindez nem lepett meg, hiszen az elmúlt néhány évben sokan bezárták előttem az ajtót. Mivel pedig nem hívtak meg, hát úgy döntöttem, hogy titokban megyek be, minden zaj nélkül, és csendesen megállok az egyik sarokban.

Mindenki nagyon jól érezte magát, ittak, ettek, beszélgettek, vicceltek, nevettek, és hatalmas jókedvük volt.

Egyszer csak belépett a szobába egy nagydarab, kövér, piros ruhás, fehér szakállas ember azt kiabálva: HO-HO-HO. Leült egy díványra, a gyerekek pedig rohagáltak hozzá: Téliapó, Téliapó! – mintha ez az egész ünnepség róla szólt volna. Aztán az emberek körülállták a karácsonyfát, és átölelték egymást. Én is kitértam

„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Tim 1,7)

MÁTÉ RICHÁRD BIZONYSÁGTÉTELE

Sziasztok Mindenki!

Máté Richárd vagyok, szeretem, ha Ricsinek becéznek, de az emberek mindig kitalálnak újnak tűnő és frappánsan hangzó becézgetéseket (mint pl. Ricscs vagy Messzú), de ezektől elhatárolódom. Na jó, bírom ezeket is. Csak valami viccessel akartam kezdeni, de inkább nem erőltetem! Egyébként 1990. június 21-én, egy csütörtök reggel láttam meg a napot, de erre nem emlékszem, csak mondták. Ezenkívül van egy szuper családom, és jelenleg Debrecenben tanulok a teológián. Arra kértek a Tesó-szerkesztők, hogy egy komoly dologról beszéljek, meséljek nektek. De nem is lesz ez mese, csakis a valóság: a megtérésem.

Igazából már gyerekkoromtól Isten mellett nevelkedtem. Értem ezalatt azt, hogy én „jókisfijú”: örömhírklubba, vasárnapi iskolába járó, testvérét szerető, illetudó gyerek voltam. Komolyan, még én is furcsán éreztem magam, mikor már teljes 12 éves voltam, és én voltam az egyedüli „nagyfijú” a hirtelen nem tudom hány fős örömhírklubban. Sőt még táborozni is eljártam. Esténként nagymamámmal imádkozgattam, persze nem értettem, mire kell ez, de gondoltam, hogy nem árt. Szóval így tengettem gyermekéveimet szépen, nyu-

godtan, átlagosan. De Isten nem akarta azt, hogy átlagosan nevelkedjek!

Említettem, hogy táborozni is jártam. Ekkor még mindig 12 éves voltam, elmentem egy ilyen gyerektáborba (otthon volt a foci pályán — nem ottalvós). Nem éreztem jól magam, nyűg volt, tele volt „kicsikkel”, a barátok cukkoltak, hogy mit keresek ott, de gondoltam, ha már kifizettem, akkor ott maradok a végéig, különben is csak 5 nap, valahogy kibírom. Nem éreztem azt, hogy figyel-nem kellene az előadásokon. Így volt ez az utolsó napig. A pénteki csoportbeszélgetésen voltunk, mikor megkérdezték, hogy mit viszünk haza üzenetként. Míg a körkérdésre válaszoltak a többiek, én valami frappáns válaszon gondolkodtam, mire elért hozzám, csak annyit vágtam rá, hogy: megtértem. Akár itt véget is érhetne a történet, és boldogan éltem, míg el nem jöttem a teológiára, DE nem így van. Nem gondoltam én ezt olyan komolyan akkor, mint amilyen komolyan kellett volna.



Miután vége lett a tábornak, hazamentem, minden folytatódott úgy, ahogy azelőtt. Egy dolgot kivéve, valahogy el kezdtem ifire járni. Először jó szórakozásnak tűnt, játszottunk, énekeltünk, sokan voltunk, tetszett. Csak néhány hónap után szólalt meg a lelkiismeretem, akkor gondoltam bele

abba, hogy mit is mondtam utolsó nap az örömhírklubos táborban. Vádolt a lelkiismeret, és akkor véglegesen átadtam életemet Istennek, immáron komolyan gondolva, másodjára, nem nagy sírás közepette, csak egyszerűen, de ez elég volt.

Azóta — hála Istennek már elég régóta — még nem győzött meg semmi arról, hogy visszaforduljak, de hiszem, tudom, hogy nem is fog soha meggyőzni semmi sem.

Sok ajándékot és nagy áldásokat kaptam és kapok még most is. Nagyberegen tanultam gimnáziumban, nagyon jó évek voltak ezek, közelebb kerültem az Úrhoz, olyan barátokat szereztem, akiről tudom, hogy fél kezüket tűzbe tenék értem — ahogy a híres szólás mondja. Egyik legnagyobb ajándéknak egy együttést kaptam, az Ébredést. Kételemek nélkül ki tudom mondani, hogy ez az egyik legfontosabb dolog az életemben, és remélem mindig az is marad, mindig! Másik nagy ajándék, és egyben felelősség, az, hogy szószékről is hirdethetem Isten csodás tetteit. Ezzel kapcsolatban hiába húzódkodtam eleinte, Ő nem engedett belőle. De nem is bánom, már értem, hogy így akar használni!

Remélem egész életemben tudom majd szolgálni azt, Aki megmentett, Akinek kegyelme engem is elért, Akinek Igéit a bizonyosság hangjával pusztába kiálthatom. De hiszem, hogy ez a pusztaság nem marad mindig kietlen és sivár, mert sokan leszünk majd ott, és megtöltjük ÉLETtel.

Nincs egyetlen igever, melyet kiválasztottam volna vezéregyül, de az utóbbi éven volt egy, ami sokszor bátorított: „Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Timóteus 1,7)

a karomat, de engem nem ölelt át senki. Aztán nagy várakozással elkezdtek osztogatni és csomagolni az ajándékokat. Végül minden elkelt, és néztem, vajon nekem van-e valami — de nem, én nem kaptam semmit. Te hogyan éreznéd magad, ha a születésnapodon mindenki kapna ajándékot, csak éppen te nem? Megértettem, hogy nemkívánatos személy vagyok saját születésnapom emlékünnepe, és csöndesen elhagytam a helyiséget. És — tudjátok — ez minden évben rosszabb és rosszabb. Az embereket csak az étel, ital, ajándékok, összejövetelek érdeklik, és alig néhányan emlékeznek rám. Pedig én annyira szeretném, ha ezen a karácsonyon beengednének engem az életükbe! Nagyon szeretném, ha felismernék a tény, hogy több mint kétezer évvel ezelőtt azért jöttem el erre a világra, hogy megmentsem őket. Csak annyit szeretnék, hogy ezt teljes szívvel elhiggyék, és beengedjenek az életükbe.

Valamit szeretnék megosztani veletek, különösen arra való tekintettel, hogy jó néhányan tudjátok az ünnep igazi értelmét. Hamarosan rendezek én is egy saját ünnepséget: látványosat, hatalmasat, amelyet soha senki még elképzelni sem volt képes. Most még dolgozom rajta. Már küldöm a meghívókat — Te is kaptál már, személyesen. Remélem, észrevetted a sokféle invitálás között, s nem dobtad el. Kérlek, feltétlenül jelezz vissza, részt akarsz-e venni az örömnepemen, foglalhatok-e egy helyet a számodra. Beírhatom-e a nevedet aranybetűvel a vendégkönyvembe? Az ünnepségemen ugyanis csak azok jelenhetnek meg, akiknek nevei ott szerepelnek. Sok vendéget várok.

Akik elvesztették vagy eldobták a meghívókat, el sem jönnek — kár értük! Akik nem válaszolnak a meghívásra, azok hiába jönnek, nem lesz helyük, kívül maradnak. Nagyon lesújt minden ilyen elmaradás...

Kérlek, készülj és válaszolj, mert így, amikor mindent előkészítettem, te is részese lehetsz az én csodálatos ünnepségemnek!

A találkozás reményében szeretettel üdvözöllek:

Jézus Krisztus

A HÁZASSÁG CÉLJA ISTEN TERVÉBEN

Mi hát a házasság célja, ha nem az, hogy általa boldogok legyünk?

1. ... hogy szaporodjunk ...

„Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet.” (1Móz 1,28)

De ehhez még nem kell házasság, a halak például szaporodnak házasságkötés nélkül is.

2. ... hogy uralkodjunk ...

Kin uralkodjunk? Egymáson? Az emberek egy része ezt teszi: Keleten a férfiak „basáskodnak”, Nyugaton a „papuscs-rendszerben”, a nők kezében van a kormány. „Uralkodjatok — a tenger halain, az ég madarain, és a földön mozgó minden élőlényen.” (1Móz 1,28)

Azaz: uralkodjatok a természetben. Ez a felsorolás nem szól a másik emberről. A szaporodás és az uralkodás értelme és előfeltétele:

3. Képviselni Istent!

Az Ő megbízásából, az Ő nevében kell uralkodni — „művelni és őrizni” a ránk bízott természetet —, és a biológiai szaporodással együtt az istenfélelmet kell elterjeszteni a földön.

„Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.” (1Móz 1,27)

Ki a „teremtés koronája”?

férfi + nő = Istent képviselő ember

A cél: tükrözni Istent, kifejezni Isten egységét. Ez csak akkor sikerülhet, ha Istennel házassági „háromszögben” élünk. Isten lényegéhez tartozik az egység, ezért csak az egymással egységben élő házaspár képes tükrözni Őt.

Isten ellensége a Diabolosz (= Szétdobáló, Vádló). Ő rombolja az Istennel való kapcsolatunkat és házastársi egységünket.



A szaporodás az istenfélelem továbbadása is: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből!” (5Móz 6,5) Jézus szerint ez az első és a legnagyobb parancsolat. Erre épül a további: „Maradjanak a szívedben (= értékrended centrumában) azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked. Ismételd azokat fiaid előtt, és beszélj azokról akár a házában vagy,

akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelsz! Kösd azokat jelként a kezre, és legyenek fejdíszként a homlokodon.

Írd azokat házába ajtófélfáira és kapuidra.” (5Móz 6,6-9) Más szavakkal: Isten igéje legyen természetes beszédtema otthonunkban, jártunkban-keltünkben, reggeltől estig. Csak az egységben élő házaspár képes megtanítani a gyermekeknek a feltétlen elfogadást és a feltétlen odaadást: az agapét, a férfi és a nő szerepet. Mert nemcsak szóbeli ígét kell továbbadni, hanem a magatartás nyelvére lefordított ígét is (az „élet beszédét”).



Egység nélkül a nő egyedül neveli a gyerekeket, de valójában képtelen rá — lelkileg és testileg egyaránt erejét meghaladó feladat ez. Uralkodni a természetben Isten megbízásából kell, az Ő nevében. Ehhez felhatalmazást (hatalmat) és áldást adott. Nélküle a magunk nevében uralkodva — kizsákmányoljuk és tönkretesszük a földet.

Az Isten képviseletében uralkodó ember Istent dicsőíti:

„Ó, Urunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön. ... Micsoda a halandó — mondom —, hogy törödsz velem? ... Úrrá tetted kezéd alkotásain, mindent a lába alá vetettél: a juhokat és marhákat mind, még a mezei vadakat is, az ég madarait, a tenger halait...” (Zsolt 8; Zsolt 2,5-9) „Magasztalja lelkem az Urat és az én lelkem ujjong Isten, az én Megtartóm előtt.” (Mária éneke: Lk 1,46-47)



A maga nevében uralkodó ember önmagát dicsőíti:

„Sok van, mi csodálatos, de az embernél nincs semmi csodálatosabb” — Szophoklész.

„Magamban bíztam eleitől fogva” — József Attila (öngyilkos lett).



„Tudjátok-e, hogy mi az ember? A por és végtelen fia, Istent teremtő csodaszellem, hitvány pehely vasvégzet ellen, viaskodó harmónia. Ó, ember, én hiszek te benned, ó, ember, mint szeretlek én, te nyomorúságos, hatalmas, te

Kedves Love Story Olvasók! Az újságunk mostani számában tanítást adunk közzé a házasságra való felkészülés jegyében. Épp ezért, most nem egy történettel (Story), hanem egy tanítással (Study) ismerkedhettek meg. Isten tervének megfelelő párválasztást kívánok, amihez jó felkészüléssel szolgálhat az alábbi gondolatmenet...

Pataki Gábor

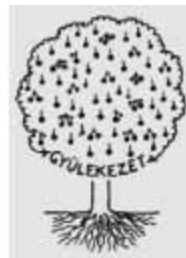
végzetes, te diadalmas, utód az Isten örökén!” — Juhász Gyula (öngyilkos lett)

Legyünk lelki vezető (= képviseljük Istent) a családban, a munkahelyen, a szolgálatban!

De: egység nélkül nincs hatékony vezetés. „**Ha a trombita bizonytalan hangot ad, kicsoda készül a harcra?**” (1Kor 14,8)

4. Ki kell egészíteni (teljessé kell tenni) egymás életét, mert nélkülem a párom nem teljes egész!

A házasság a cipzárhoz és az ollóhoz hasonlít: az egyik félnek egymágában nincs értelme. „Sem férfi nincs asszony nélkül, sem asszony nincs férfi nélkül az Űrban” (1Kor 11,11)



Isten jellemformáló eszköze a házasság, mert meg kell tanulnom nem magamra nézve, hanem a páromra nézve élni. „Rendeljétek alá magatokat egymásnak” (Ef 5,21)

Hidrogén és oxigén egységben = víz (élet és erő).

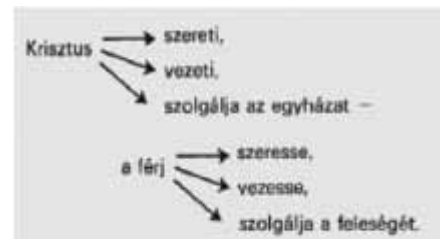
Hidrogén és oxigén egymás mellett = durranógáz (pusztulás).

Férfi és nő egységben = házasság.

Férfi és nő egymás mellett = páros magány.

5. Ki kell ábrázolnunk Isten és népe, Krisztus és egyháza kapcsolatát!

„Amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a férjüknek mindenben. Férfiak, úgy szeressétek feleségeteket, ahogy Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte.” (Ef 5,24-25)



gát adta érte.” (Ef 5,24-25)

„Engedelmeskedni” = magamat a másikon alárendelni. Hypotasso = beilleszkedni a másik által adott sémába. Az egyház alárendeli magát Krisztusnak, a feleség rendelje alá magát a férjének.

(folyt. a 7. oldalon)

A FELVIDÉKI FIRESZ SZOLGÁLATÁRÓL...

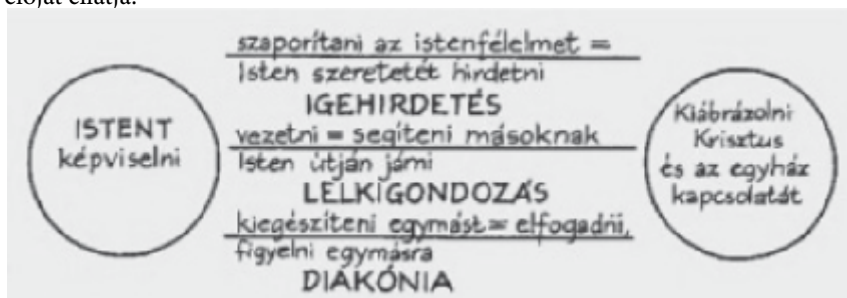
„A FIRESZ fő szolgálati célja Jézus Krisztus evangéliumának terjesztése a Szentlélek vezetésével, annak érdekében, hogy minél több fiatal megtérjen. A megtérés alatt azt értjük, hogy az ember élete Urává fogadja Jézus Krisztust, örök életet nyer, és földi életében Krisztus követőjeként új életet él. Célunkat elsősorban a felvidéki magyar ajkú fiatalok között szeretnénk elérni változatos módszerekkel.” — olvasható honlapunkon, a www.firesz.sk-n a Fialtal Reformátusok Szövetsége (FIRESZ) rövid bemutatkozója.



Szövetségünk 1992-ben alakult meg Losoncon azzal a céllal, hogy az évek óta folyó ifjúsági- és gyermekevangelizációt segítse református egyházunkban, Szlovákia magyarok lakta részein: Felvidéken. Ifjúsági összejövetelek, kisebb gyerektáborok már a nyolcvanas években voltak több helyen, Krisztusban hívó, a Szentlélek vezetését kereső fiatalok részvételével. Ezt a szolgálatot folytatjuk mindmáig elsősorban a határmenti területeken.

Kezdetben szolgálatunkat három területi egységre osztottuk (Kelet, Gömör, Duna mente); a későbbiekben Urunk az egyes szolgáló munkacsoportok megerősítését helyezte elénk, így ma négy emcsét (munkacsoportot) tartunk számon: FIX – Fialtalok Krisztusban, Duna mente, Fireszke és Kórus (folyt. a 6. oldalról)

A házasság = „nagy titok” (Ef 5,32) — élő jelkép. A gyülekezet minden funkcióját ellátja:



A jó keresztyén házasság Isten dicsőségét szolgálja. Élő bizonyágtétel. A keresztyének rossz házassága viszont gyalázatára van Isten nevének. Ezért a házasság fontos stratégiai pont Isten és a sátán harcában. A sátán ezért támadja olyan hevesen. Isten terve szerint épülő házassággal Isten országát építed. A házasság ezért nem másodlagos úgy a misszió és a hivatás mögött és nem magánügy csupán.

Pálhegyi Ferenc nyomán



– a FIRESZ Cantate Domino kórusa. Hisszük, hogy egy-egy ilyen emcsé keret, megnevezés és eszköz Urunk kezében, melyet Szentlelke által úgy használ, ahogyan Ő jónak látja. Igyekezünk elszakadni a görcsös és megkövült hagyományainktól, ugyanakkor megtartani mindazt, ami az Úr Jézus előtt kedves. Célunk, hogy fiataljaink saját gyülekezetükben találják meg Istentől rendelt helyüket és szolgálatukat, gerjesztve a helyi közösségek Evangélium iránti érdeklődését.

A szolgálat évei alatt gyülekezetekkel együttműködve kisebb Központokat hoztunk létre, melyek Felemelő napok (egynapos ifjúsági találkozók), Üdítő táborok, gyülekezeti kirándulások, csendeshétvégék, kisebb konferenciák és egyéb rendezvények otthonául szolgálnak Nagyráskán (Velké Raškovec), Csécsen (Čečevojce), Borzován (Silická Brezová) valamint Bátorkeszin (Bátorové Kosihy). Tulajdonunkban van egy meglehetősen romos állapotban lévő épület Kassa belvárosában, melyet szintén Ifjúsági Központként szeretnénk működtetni. Anyagiak híján ezt a projektet egyre inkább belepi a pókháló... (Kérünk, Kedves Olvasó, imádkozz érte és értünk!)

A Központok a szükséges eszközökkel el vannak látva, de van egy nagy mobil felszerelésünk, melyet ország-szerte szállítunk és használunk. Ez a felszerelés magába foglalja a 2x750 Wattos kihangosítást mikrofonokkal, erősítővel, keverőpulttal, a 10x4 méteres színpadot tetővel, 16x8 méteres nagysátrat és 10x4 méteres sátrakat fűtéssel és padlózáttal, padokat és



asztalokat, kivetítést és végül, de nem utolsósorban egy Karosa buszt, melyet nemcsak személyszállításra, hanem mindezek hurcolására is használunk. Ezt a felszerelést bérbe is adjuk, gyülekezeti és egyházi rendezvényekre jelképes összegért; a bevételt a fejlesztésre és rendezvényeinkre fordítjuk.

Központi rendezvényünk az országos Élesztő ifjúsági találkozó, mely „köré” kisebb evangelizációkat, dicsőítő napokat, találkozókat, munkatársi alkalmakat szervezünk. Nem említettem még egyik legfontosabb csapatunkat, az imasátrasokat, akik szolgálatunk rendszeres imaháttérét biztosítják. Egy imasátorral a Csillagponton is szolgáltunk, ahol a berendezett beltér állomásai segítették az érdeklődőt, imádkozni és elcsendesni vágyót a bűnbánatban, a Lényeg felismerésében és megismerésében, a közbenjárásban és a dicsőítésben. Rendszeres imaszolgálatunkba bárki bekapcsolódhat vasárnap esténként, illetve havonta egyszer 24 órán keresztül!

Kedves Tesó-olvasó Tesó, rövid bemutatkozónkba ennyi fért bele. Bővebb leírást rólunk és missziókról a www.firesz.sk honlapon, illetve az ott található elérhetőségeken találasz. A FIRESZesek nevében üdvözléssel:

Kiss Miklós, titkár

IDÉZETEK A HÁZASSÁGRÓL

„Rossz voltam, s te azt mondtad, jó vagyok. Csúf, de te gyönyörűnek találtál. Végig hallgattad mindig, amit mondtam. Halandóból így lettem halhatatlan.”

Pilinszky János

„Ahol a férj nem becsüli az asszonyt, ott a férj a hibás, ahol az asszony nem becsüli a férjet, ott is a férj a hibás.”

Talmud

„A házasság aranylánc, mikor magadra veszed; ólomlánc, amikor viseled; acéllánc, amikor el akarod szakítani.”

Jean Bart

Gondolat-osztó

– Mennyire határoz meg a harc és a céltudatosság?

– Hogy mennyire jellemző rám a harc, azt abban tudnám kimeríteni, hogy folyamatosan harcolok, pláne az utóbbi időben. Nagyon sok harcom van azért, mert nem bízom eléggé, és mert nem látom a célokat. Tudom, hogy Istennek van egy terve az életemmel, de mivel nem látom ezt, nagy harcokba megyek bele. Sokszor van úgy, hogy Isten még meg is mutatja számomra, mi kell legyen a következő lépés, ad egy jó célt, és én mégis kételkedni kezdek. Nem akarom elfogatni azt, hogy ez számomra a legjobb, és egész addig harcolok, míg meg nem értem: nem Isten ellen kell harcolnom, hanem önmagam ellen, és a bennem lévő ó-ember ellen, aki a kételkedést szítja. És mikor megértem, hogy Isten nem akar nekem rosszat, megértem, mi miért kell, akkor a célra összpontosítva kezdek harcolni, nem Isten ellen, hanem az Ő segítségével.

Horváth Krisztina (18, Beregszász)

– Mennyire kell céltudatosnak lennie egy keresztyén fiatalnak?

– Ha a kürt hangja bizonytalanul szól, ki megy a harcba? Ha egy vezető nem céltudatos, ki fogja követni? Ha egy keresztyén nem céltudatos, ki fogja követni Krisztust?

Sokan hiszik, hogy keresztyénnek lenni szenvedés és lemondás. A Krisztusnak való engedelmisséget (az élet csatájában, a mindennapi harcokban) nem a félelem és a muszáj motiválja, hanem az engedelmisség a mozgató rugója. A helyes istenkép és az Úr iránt való szeretet munkálja ki bennünk ezt az engedelmisséget.

Ha van célod, van értelme az életednek. Ha meg tudod fogalmazni, hogy mi az életcélod, csak akkor van értelme beszélgetni bármi másról. Ha van célja az életednek – márpedig az enyémnek van, méghozzá Krisztusban –, akkor ahhoz ragaszkodni kell mindhalálig, és még azon túl is.

Tárcsi Nándor (28, Gálocs)

– Életed során milyen céljaid voltak, és hogyan próbáltad azokat megvalósítani?

– Mint minden embernek, nekem is voltak céljaim, álmaim, sőt vannak és lesznek is. Őszintén szólva, tapasztalataim szerint, nem mindig voltak jó céljaim. Hogy miért? Azért, mert amit kítűztem magam elé, mindig másképp alakult, Isten mindig jobbat adott nekem, amire sajnós csak utólag jöttem rá.

A legelső céloom, ami úgymond összedőlt, 15 éves koromban volt, amikor döntenem kellett, hogy maradok az otthoni iskolában, vagy pedig belépek a nagybetűs életbe. Mint mindenki, azt hittem én is, hogy az utóbbi jobb lesz. Olyan helyre akartam menni, ahol többre vihetem. De nem így történt, mert „csak” a Péterfalvi Református Liceumba kerültem, amit túl kevésnek, „kicsinek” találtam. Akkor még nem értettem, hogy miért kellett odakerülnöm, azonban 3 év elteltével azt tudtam mondani: Köszönöm, Uram, hogy itt tanulhattam. A különbségeket főként a saját és a volt osztálytársaim életében vettem észre, akik eljutottak oda, ahová én nem.

A következő tervem szintén nagyobb volt, de ezt sem kaptam meg, és jobb ez így. Ha a saját álmom beteljesedett volna, akkor biztos vagyok abban, hogy most nem itt tartanék, ahol Istennek jobb célja volt velem, mert tudta, hogy nekem szükségem van Rá, és egy olyan környezetbe helyezett, ahol jobban megismerhettem Őt.

A nagyobb célok mellett, voltak kisebbek is, mint például, fiuk. De Isten megmutatta nekem azt, hogy jobb várni, mintsem elhamarkodottan döntenem.

Tehát céljaimat nem mindig értem el, viszont Isten új értelmet adott azoknak. Hiszem azt, hogy ezután is megőriz, megóv, és figyelni életem minden mozzanatát.

Bán Natália (19, Batár)

CÉLTUDATOSSÁG A HARCBA

– Keresztyénként mennyire van szükséged arra, hogy céltudatos légy a harcaidban?

– Hiszem és vallom, hogy eltérő természetünk miatt mindkinek más utat kell bejárnia Istennel, mely során Ő képmására formál minket. Saját életemben nagyon nagy szerepe van annak, hogy célokat tűzzek ki magam elé Isten vezetésével, mert azt tapasztaltam, hogy konkrét célok nélkül sokszor eltérek a kijelölt útról. Amikor elkezdtem az életemet Krisztussal élni, akkor tudatosan kezdtem leépíteni az életemből azokat a dolgokat, amiről tudtam, hogy nem Istennek tetsző. Isten kegyelméből és gondviseléséből sikerült is sokat változnom, de még mindig van teendőm bőven. Természetesen ezt a munkát a Szentlélek végzi bennem, én csak átengedem az irányítást Neki az életem fölött.

Ha valaki céltudatos harcosná akar válni, akkor szerintem szükség van elsősorban az élő és szoros kapcsolatra Istennel, továbbá folytonos megújulásra. Emellett nem árt, ha mindenki tisztázza magában, hogy a Mindenható Istennek és hálaából a megváltásért végzi teljes odaadással a szolgálatát.

Balázs Antal (20, Dercen)

– Mennyire kell céltudatosnak lennie-e egy keresztyén fiatalnak?

– A legtöbb keresztyén fiatalnál az a baj, hogy nem céltudatos, így hamar megtorpan, hamar azt tudja mondani, hogy ELÉG. Talán nekik a legnehezebb megállni a helyükön, hisz fel kell vállalniuk egy olyan dolgot, amit a világ – csúnyán kifejezve – még divatból sem tenne! De pont ez az, ami megerősíthet, pont ez az, amiért céltudatos tudok lenni. Mert tudom, hogyha egy cél van előttem, azt elérhetem – bármi is az –, ha Isten segítségét kérem. Biztosan lesznek olyan pillanatok, amikor meg akarok állni, vagy lesz, hogy valamiben elbukom, de tudom, hogy Ő ott lesz mellettem, fogja kezemet, és nem hagy el, bármi történjék is. Tehát mennyire kell céltudatosnak lennie egy keresztyén fiatalnak? – Nagyon! „Tudnod kell, melyik kikötő felé tartasz, mielőtt be akarnád fogni a jó szelet, mely odarepít.” (Marcus Annaeus Seneca)

Lacz Gábor (15, Beregszász)

– Mennyire tartod magad céltudatosnak?

– Én céltudatos embernek tartom magam, de nem betegesen (ahogy ezt az egyik barátom mondta, akit Zsókiának hívnak). Ez az oldalam a harcokban jön elő, és szerintem szükség is van rá. Fontos, hogy tudja az ember a célját, mert cél nélkül olyan, mint a gyermekláncfű magva, melyet felkap a szél, és oda visz, ahová akar. Nincs elgondolása, céltalanul bolyong a világban. Ebbe nagyon jól bele tud kapaszkodni a gonosz, telenyomja az ember kezét olyan célokkal, amivel távol tudja tartani a boldogságtól (pl.: pénzhajhászás, bulizás és sok más dolog, amely már oly sok embernél bejött). Pedig a Bibliában meg van írva, hogy az Úr azt szeretné, hogy igazán boldogok legyünk. Egyszer hallottam egy előadásban a következő gondolatot: Mindig tudd, mi a célod, és csak arra törekedj, hogy az előtted lévő lépést tedd meg tökéletesen, hogy azt ne bánd meg soha, és Istennek tetsző legyen.

Persze, a céltudatosság számomra nem azt jelenti, hogy a fejembe kigondoltam valamit, és az Úrra nem figyelve végre akarom hajtani, sokkal inkább azt, hogy megállítsam az Úr tervét, és úgy határozzam meg a céloom.

Nekem vannak a céljaim. Istennek szolgálva akarok élni a társammal, boldogan, egészségben és erőben, ott ahova az Úr állít. Tudom azt, hogy így leszek a legboldogabb.

Kívánom, hogy mindenki el tudja dönteni, mit is szeretne az élettől.

Harsányi István (22, Sárosoroszi)



A PÉTERFALVI REFORMÁTUS LÍCEUM IFIJE

Az ifink 15–18 év közötti gimnazista fiatalokból áll. Ifivezetőnk Kész Julianna, vallástanár.

Alkalmaink hetente egyszer, kedden délután vannak megtartva, a líceum három osztályának külön-külön. Az ifin a hét forgatagában együtt csendesedünk el az Úr lábainál, énekelünk, növekedünk lelkiükben és különböző témákról hallgatunk előadást, amit ha érkezünk, akkor meg is beszélünk.

Többször rendezünk filmklubot is, melyen nagyon tanulságos keresztyén filmeket nézünk meg, ahol együtt figyel mind a három osztály.

Körülbelül 80 diák tanul a Líceumban. Itt el kell mondanom, hogy az ifin mindenkinek kötelező részt venni. Azért van ez így, hogy olyan fiatalok, akik távol vannak az Úrtól, ezeken az alkalmakon is halljanak Krisztusról,

s közelebb kerüljenek hozzá.

Néha az alkalmakat kénytelenek vagyunk feláldozni különböző próbákra, mint például a karácsonyi ünnepségre való felkészülésre.

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek — így szól az Úr —: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek” (Jeremiás 29:11)

Kovács Áron
3. osztályos tanuló,
diákönkormányzat elnöke



Megtörtént



ÚJRAÉLESZTÉS 3. EMLÉKEZÉS

Amikor nézem a Vészhelyzetet, sokszor megtörténik, hogy műtét közben, vagy éppen így hoznak be egy beteget, — leáll az illető szíve. Ilyenkor előkapnak egy defibrillátort, és fokozatosan szabályozva a feszültséget, sokkolják a beteg szívét.

A Borzsa-Tisza menti KRISZ Alapszervezet szintén indított egy hasonló célú programot a fiatalok között, ami az orvosi defibrillátor után az „Újraélesztés” nevet kapta, hasonló lelki okok miatt.

Ugyanis, ha észrevettétek, létezik egy általános krízis közöttünk, konkrétan az, hogy időről időre leáll a szívünk. Természetesen nem anatómiailag, hiszen csak ha néhány szívverésünk hagyna ki, kékülve zuhannánk hátra, hanem a lélekmotor hagy ki. A statisztikák és a tények ugyan igazolják, hogy számos gyermek és felnőtt születik újjá, azonban sokan kételkednek abban, hogy kedves kisleányok, képesek vagytok komolyan megtérni, de én hiszem, hogy vannak komoly megtéréseitek.

A Szentlélek munkájával ma sincs baj, de... ami ezt követi, az már kicsit necces. Ez a krízis, a folyamatos „szívleállások”, „kómába esések”, az „oxigén” hiánya okozta „traumák” és a „poszttraumákból” való hosszas felépülések. Remélem, értitek, miről beszélek. Nem akarsz ragaszkodni, engedelmeskedni, elfáradsz, bűnt bűnre halmozol, aztán a bűntudat, a szégyen, és évekig tart, amíg ismét összeszeditek magatokat. Az élet alapvető feltétele, hogy a szív, a lélek akaratmotorja dolgozzon, dolgozni, élni akarjon, lüktessen. Figyelem, normális esetben nem úgy dobog a szív, hogy valaki fogja a markában, és manuálisan stimulálja, vagy térdel az emberen és rászámol 5,4,3,2,1, aztán bumm! Akkor egészséges egy szív, ha önállóan, az élettől kényszerítve ütemesen dobog – részeként egy élő szervezetnek, mégis önálló módon.

Nagyon sok fiatal talán ezért nem bírja idejében felfogni –

csak akkor él, ha „éltetik.” Szüntelen, életképtelen lélekkel lebeg már évek óta – lelki kómában. A kóma ugyan még nem a halál. Azt mondják, a kómás hall mindent, csak nem mozog, és alig reagál. Az ilyen pillanatnyi fiziológiailag beteg embereknek találták fel a defibrillátort, és az ilyen lelki állapotú fiataloknak találtuk mi ki az Újraélesztést. Eddig már három ilyen hétvégénk volt „Felelősségtudat”, „Élni jó!” és „Emlékezz” címmel.

A célunk nem az, hogy újabb üvegházat nyissunk nektek, ahol mimóza lelketek időről időre kinyílhat. A valódi keresztyén élet nem ilyen. A célunk az, hogy maximum felrázzunk vagy megrázzunk, ha kell, az életre, az Emlékezésre – arra a csodálatos és egyszerű napra, amikor milliárdból egyet, a Teremtő kiválasztott (ez volt csak a defibrilláció!), ígéretet, élő szívet kaptál, reményteljes jövőt, egy rakás vigyorgó testvért, énekes áldott estét. Emlékszel? Elevenedik már a te történeted is? Az Újraélesztés nem akar titeket egy újabb álomba ringatni, pl.: „gyere el, és mi majd 12 lépésben megmondjuk, hogyan élj”, vagy „mi majd megfogjuk a kezéd meg a lábad, és vezetünk”, vagy „hagyd el ezt a mocskos életet, itt ez a jó kis karám!” Az Újraélesztés fiatalok szolgálatában, fiataloknak kínál evangéliumot azzal az egyetlen céllal, hogy az élő Krisztus-kapcsolatra ébresszen, ahol egyedül Ő tartja kézben a szíved. Erre pedig a válaszod a szíved élő dobogása lehet – csendes, ütemes, szakadatlan impulzus. Dolgozik-pihen, dolgozik-pihen.

Azt mondta Maksai Attila, az üjlenyomatunkon kívül még a szívdobogásunk egyedi, erre talán nem ő jött rá, de nagy és csodálatos igazság ez. Isten különbözőnek teremtett mindannyiunkat, de egy és ugyanazon élet elvén.

Hát boldog és szabad, egyedi, élő szívdobogást kívánok mindenkinek!

Vojtku Beatrix



KISS BERTALAN, A KRISZ TITKÁRA

Sziasztok. Engem már bizonyára sokan ismertek, de azért megpróbálom dióhéjban összefoglalni, mi fán is termek.

1986 februárjában születtem Beregszászban, egy olyan hideg éjszakán, ahol a farkasok is csak pufajkában merészkedtek ki. Én vagyok a harmadik Kiss Bertalan a családban. Életem röpké 24 évét Asztélyi kis falucskájában élem mind a mai napig, ami nem igazán a festői szépségről, hanem inkább a határról híres (meg, hogy én ott lakom:). A tanulmányaimat is itt kezdtem az Asztélyi Elemi Iskolában, majd a Beregszászi Magyar Gimnáziumban folytattam, ahonnan a tanulás utáni érdeklődés teljes hiánya miatt átiratkoztam a méltán hírhedt 3-as iskolába, amit egyesek csak „Hármas egyetemként” emlegetnek. Itt is fejeztem a középiskolai tanulmányaimat. Nem voltam épp egy mintagyerek. Magaviseletről a 10-es skálán valahol a béka feneké alatt lehettem. Az Úr engem 2001-ben szólított meg egy balazséri konfirmandus táborban, ahol befogadtam az életembe, és azóta is szeretem és követem Őt.

2003-ban felvettek a Budapesti Corvinus Egyetem Beregszászi Határon Túli Levelező Tagozatának Kertész-mérnöki szakára (BCEBHTLKSZ — na, ezt leírni is nehéz), amit négy év, hol kemény, hol laza tanulás után be is fejeztem, és hivatásos, okleveles földtűró lettem. Szolgálni először az akkor alakuló asztélyi ifiben kezdtem, mert rámsózták. Persze nem bántam meg. Ekkor léptem be a KRISZ-be is, mert úgy gondoltam, ha már ifimunkás vagyok, jó, ha csatlakozom az ifimunkát koordináló szervezetbe.

2006 szeptemberétől a Nagyberegi Református Líceum fiúnevelőjeként (vagy legénypásztor, pujanyúzó, ahogy tetszik) dolgoztam egészen 2009 májusáig, amikor is feleségül vettem a volt menyasszonyomat, Góci Erikát. Kerek egy évre rá, azaz 2010. május 7-én megszületet első gyermekünk, Bence, aki hála az Úrnak, nem rám hasonlít.

A KRISZ-ben először csak paszszív résztvevő voltam az alkalmakon, majd később lettem a munkatársképzőket szervező bizottság egyik tagja, később pedig a KRISZ-szövetség



megalapítója és vezetője. Aztán 2008 november végén a KRISZ közgyűlése megválasztott a szervezet főtitkárának, amit azóta is bőszen és rendületlenül csinál.

Jelenleg a KRISZ-en belül mindeneként dolgozom, és tanulok a Sárospataki Református Teológiai Akadémia Lelkipásztori munkatárs szakán. Van két testvérem: egy harmincegy éves nővérem, és egy öt éves öcsém. Szeretek biciklizni, jókat enni. Szeretek sportolni, bár sohasem szoktam. És szeretem a KRISZt.

Megtörtént

2010. november 19–21-e között Timótheus-konferencia megrendezésére került sor. Az alkalomnak a KRISZ-pont adott otthont. A konferencia péntek délután négy órától vette kezdetét, ahol Szanyi György, a KRISZ elnöke nyitóáhitatában hangsúlyozta, fontos, hogy ne megszokásból végezzük a szolgálatunkat, hanem tiszta szívvel, Isten iránti há-



TIMÓTHEUS-KONFERENCIA

lából. A konferencián töltött idő alatt épülhettünk, tanulhattunk és nem utolsó sorban, mi, ifjúsági munkások is jobban megismerhettük egymást. Az ismerkedés után a csapatépítésről hallhattunk hasznos tudnivalókat Vojtku Béától, majd Kiss Bertalan, a KRISZ főmunkatársa előadásából azt tudhattuk meg, hogyan lehet egy csoportból közösséget formálni. Az esti program novellesttel zárult, melyet Dancs Edina vezetett. A szombati napunk Isten kegyelméből áhítattal és imaközösséggel indult. Majd reggeli után Olasz Tímea vezetett be minket az élménypedagógia rejtelmébe. Ezt követően Taracközi Gerzson, munkácsi lelkipásztor a közösségépítés lehetőségeiről tartott

előadást. Tanulhattunk a különböző személyiség típusokról is a Százholdas Pagony elemzése című előadásban, amelyet Kiss Bertalan tartott. Ezt követően Dancs Edina ifjúsági lelkészről a Krisztus központú közösségről hallhattunk. Vacsora után imasétára került sor, ahol ezután az élménydús nap után lecsendesedve, imádságos szívvel lehettünk az Úr előtt. A vasárnap csakúgy, mint a szombat imaközösséggel és áhítattal kezdődött, majd a reggeli és az élménypedagógia után úrvacsorával egybekötött istentiszteleten vehettünk részt, ahol Maksai Attila, főiskolai lelkipásztor végzett szolgálatot. Így, miután lelkileg megújultunk, összegeztük a hétvége tapasztalatait, élményeit. Az alkalom ebéddel zárult. Az Úr megáldotta ezt az együttléteket, ahol épülhettünk, tanulhattunk és közösségben lehettünk Istennel és egymással. Legyen mindezért Istené a dicsőség!

Szatmári Anita

IFJÚSÁGI FÓRUM A HEGYEK KÖZT

Október 26–27-én sor került a második Kárpát-medencei Ifjúsági Egyeztető Fórumra, aminek helyszíne az erdélyi Solyomkővár volt.

Az alkalom helyszínének a Somlyói Egyházmegye ifjúsági központja adott otthont, ami a festői szépségű, nem akármilyen szerpentinekkel teli Réz-hegységben található. Azért gyűltek össze itt a Kárpát-medencei ifjúsági szervezetek képviselői, hogy folytassák az idén januárban megkezdett egyeztetést a közös munka lehetőségeiről.

A fórumot a helyszín egyik házigazdája, Lucza István nyitotta meg áhítattal, amit a Jelenések 21,9.22–27 alapján tartott. Elmondta, hogy a közös találkozások sokszor a kesergéssel kezdődnek, pedig tudjuk, hogy az egyház lesz Krisztus felékesített menyasszonya. Nem azért, mert az egyház jól cselekszik, hanem azért, mert ez a minket hívó Isten akarata, így beleférnek a bukácslások, küszködések is, nem kell csüggednünk emiatt.

Ezután szó került az összefogás lehetőségeiről:

Hámori Ádám a Magyar Ifjúsági Konferenciáról (MIK) beszélt, és felhívta a jelenlévők figyelmét arra, hogy a december 11-i budapesti MIK-ülésig mindenképpen delegáljanak tagot ebbe a közösségbe, ami a közeljövőben fontos

fóruma lesz a Kárpát-medencei szintű együttműködésnek. A Mobilitás Országos Ifjúsági Szolgálatot mutatta be Szontágh Szabolcs, budai ifjúsági lelkész, buzdítva a közösségeket, hogy pályázzanak. Vad Lilla, a Magyar Református Szeretetszolgálat önkéntes ügyekért fe-



lős munkatársa a Szeretethídról beszélt, ami már kétszer megvalósult, és reménység szerint 2011-ben, az önkéntesség évében ismét számos határon átvívelő terv jöhet létre. Ilyen a 2011-ben Tatán megrendezendő Csillagpont is, amelyről Pusztai Tímea, a Csillagpont koordinátora számolt be, és amelyben számít a határokon túli egyháztestek aktív részvételére is.

A rövid beszámolókat követően a résztvevők a megvalósítható együttműködés lehetőségeiről kezdtek el együttgon-

dolkodni Siba Balázs, a Zsinati Ifjúsági Iroda vezetőjének koordinálásával. Másnap a résztvevők döntéseket hoztak arról, hogy milyen közös lehetőségekben szeretnének együtt dolgozni. Fontosnak tartva a testvérkapcsolatokat, Püski Dániel debreceni ifjúsági és egyetemi lelkész felajánlotta, hogy testvérgyülekezet-teremtő találkozót szervez márciusban Debrecenben, ahol az ifjúsági csoportok vezetői kapcsolatokat köthetnek más szervezetek vezetőivel. A májusi Szeretethídon és a júliusi Csillagponton túl egy közös, Kárpát-medencei imaéjjelt is terveznek 2010. október 7-én, amelynek liturgiáját a Kárpátaljai Református Ifjúsági Szervezet készíti elő. Ezenkívül a résztvevők kezdeményezték egy ifjúsági bizottság létrejöttét, hogy ezzel még hatékonyabb érdekképviseletet biztosítsanak a közös ifjúsági munkának. Eredményes és áldott találkozó kerülhetett megrende-

zésre ebben a röpké két napban. A fórumon képviseltette magát az erdélyi IKE, a Királyhágómelléki Református Ifjúsági Szövetség, az Ifjúsági Zsinati Iroda, a REFISZ, az SDG, a MEKDSZ, a magyarországi CE szövetség, a KIE, magyarországi ifjúsági lelkészek és nem utolsósorban a KRISZ. Legközelebb 2011. február 17–18-án, Balazséron folytatódik az egyeztetés.

Kiss Bertalan

A KRISZ TAGJA LETT A MAGYAR IFJÚSÁGI KONFERENCIÁNAK

2010. december 11-én megtartotta soros ülését a Magyar Ifjúsági Konferencia (MIK). A magyar kormány által összehívott anyaországi és határon túli ifjúsági szervezetek konferenciájának ezúttal az Országház adott otthont. A MIK képviselői egyhangúan elfogadták, hogy tagszervezetei közé tartozzon a jövőben a Kárpátaljai Református Ifjúsági Szervezet is.

A konferenciát megelőző nap (december 10.) a MIK tagjai meghívást kaptak a Sándorpalotába, hogy találkozzanak Smith Pál államfővel.

Az érdemi tanácskozás szombat délelőtt kezdődött a Parlamentben. Az ülést Kövér László, az Országház elnöke nyitotta meg, s kiemelte, hogy az

új magyar kormányzat fontosnak tartja az ifjúság ügyét, és akik ezt képviselik (ifjúsági szervezetek), a magyar nemzet elitjének tekinti, akiken nagyban múlhat a magyarság jövője. „Önöknek kell



kijavítaniuk a hibáinkat, pótolniuk a mulasztásainkat” – fogalmazott Kövér László.

A délelőtti parlamenti ülésen a kormány részéről előadásokat tartottak államtitkárok és minisztériumi főosztályvezetők a kormány ifjúságpolitikájáról. Majd délután folytatódott a szekcióülések. A KRISZ a közös szakmai együttműködések, projektek generálása elnevezésű munkacsoportban vett részt.

A beszámolókat követően a konferencia a zárónyilatkozat elfogadásával ért véget. Mindenképp hasznos volt a KRISZ és a többi kárpátaljai tagszervezet számára a konferencián való részvétel, mind az összetartozás érzését erősítő jelképes, mind az érdekvérvényesítés gyakorlati oldaláról vizsgálva.

Pataki Gábor, a KRISZ képviselője

CÉLTUDATOSSÁG

Egyszer egy kisfiú íjat és néhány nyílveesszőt kapott. Rövid idő múlva a család ámulva gyűlt össze a gyerek körül: a kerítésen különböző nagyságú célkeresztek díszeltek, s mindnek a közepén egy-egy nyílveessző volt. Hogy csinálta? Nagyon egyszerűen: először lőtt az íjjal, majd a nyíl köré rajzolta a köröket.



Ilyen a laza emberek céltudatossága: vedd könnyedén, élj a mának, kóstolgass bele minden elérhetőbe — közben majd kialakul, hogy ki vagy, és mit akarsz. Nincs előzetes látás, terv, cél, az csak korlátozna. Festmények, könyvek tucatjai készülnek így, életfilozófiák, házasságok, munkahelyek jönnek létre, sőt még ifjúsági csoportok is. Nagyon kényelmes felfogás, de nem feltétlenül hatékony.

„Aki semmit nem akar, az a semmitől nem lesz boldog”

Talán biblikusnak tűnik az az életfelfogás, hogy mindenben rá kell hagyni az Úrra: felesleges minden terv, cél, akarat, úgyszólván az lesz, amit Ő akar. Na, ez a lusták féligazsága. Igaz, Isten minden szükséges segítséget megad, de a döntéseidet nem hozza meg helyetted, a lépéseidet nem teszi meg. Kellenek célok — álmok, vágyak nélkül élő halott leszel, semminek nem fogsz örülni. Töröld hát ki a szóhasználatodból azt, hogy „nekem mindegy” Ne legyen mindegy! Az apró dolgokban sem. Kicsiben kell megtanulnod dönteni ahhoz, hogy a nagy életkérdésekben (házastárs, barát, hivatás, az életstílus megválasztása) megfelelő irányba indulj. Sokszor azért nem tudsz dönteni, mert nem mersz. Nem ismered saját magadat, fogalmad sincs, mitől lennél boldog. Talán itt az ideje, hogy megtudd, mit szeretsz, mit nem, miben érzed kiteljesedve magadat.

Csak azokért a tervekért, célokért tudsz igazán égni, ami a sajátod. Amit rád erőltetnek, ami divatos, vagy amit kényelem-



ből választasz, azért nem sokat fogsz áldozni. A hittel megharcolt meggyőződés viszont gerincessé, határozottá, magabiztossá tesz – és hűségessé. Ne passzív elviselője légy az életnek,

hanem áldott részese! Merj akarni, legyenek céljaid! Isten nem elvenni akarja őket, hanem betölteni, gazdagabban, mint gondolnád. A jövőd olyan lesz, amilyennek meg mered álmodni.

„Ha elrúgtam egy követ, amerre gurult, arra mentem tovább...”

Tudok olyan lakásokról, amik felépültek, de lakhatatlanok. Pocsékba ment idő, anyag, pénz, energia, mert nem volt, aki tervet készítsen, végig gondolja a folyamatot. A céltalan élet is élhetetlen. Kell egy előzetes látás, ami medret szab a sokféle szétszórt cselekvésnek. Kell egy kitűzött végpont, amit el

akarsz élni, ami felé elmozdulhatsz. Elképzeld a jövőről, ami még nincs itt, de jó lenne. Ha ide-oda sodródasz, vagy ha mindig odakapsz, ahol éppen szükséghelyzet van, akkor nem jutsz el sehova. A teremtett világban minden okkal és céllal van. (Péld 16,4). Pont te lennél kivétel?

És ha már végpontot tűzöl ki, érdemes igazi célt keresni. Szerelem, család, karrier, jólét, nyugalom, egészség... — kincsek,

amiktől boldogságot remélünk. Sokak számára ezek a legfontosabb dolgok az életben, pedig csak eszközök Isten kezében, nem végállomások. Bármelyik válik életcélloddá, csalódnifogsz — nem ezektől leszel kerek egész. Ha teljes életre vágysz, vedd a kezébe a Bibliát! (Zsolt 16,11)

„Apu a kertben játszott velem és a bátyámmal. Anyu kijött és azt mondta: Letapossátok a füvet. Mire apu azt felelte: Nem pázsitot nevelünk, hanem gyerekeket.”

Bármennyire szeretnéd, nem tudod minden jóra feltenni az életedet. Véges az idő, az energiád, a figyelmed, a pénzed. Okosságot és alázat-

tot(!) követel annak eldöntése, hogy miből mennyit vállalj, hogy különbséget tegyél a lehetséges és a szükséges között. Fontossági és sürgősségi sorba kell rendezni kapcsolatokat, teendőket! „Előnyt-adó választások”-at kell hozni. A sokféle életideál között könnyű eltévedni, ha nincsen egy személyes értékskálád, aminek mentén kezeled a világot és a benne levő embereket. Az ember hajlamos mókuserék-életmódot kialakítani, közben szem elől téveszteni az igazán fontos dolgokat. Isten a kapcsolatokra tesz nagyobb hangsúlyt, nem a teljesítményre. Érdemes tehát tudatosan célozni.

„Tudd, hogy mit csinálsz!”

A céltudatos ember visszafelé tervez. Látja a célt, tudja, mi szükséges ahhoz, hogy oda eljusson, milyenné kell válni, milyen akadályokat kell legyőzzen, mit kell elérjen. De nem elég csak látni az utat. A sikeres emberek mindegyike „számító”, törekvő, állhatatos és kreatív. Tapad, mint a pióca.

Egy dolog fontosságát abból tudod lemérni, hogy mit vagy hajlandó odaáldozni érte. (1Kor 9,24; Fil 2,16; Zsid 12,1). Mert mindennek ára van. Persze jó, ha van miért élned, de még jobb, ha olyan célod van, amiért meghalni is érdemes. Krisztus így volt vele: „Az Emberfia azért jött, hogy szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.” (Mt 20,28). Pálnak is hatalmas lendületet adott a mennyei távlat (ApCsel 20,24; Fil 3,14).

Naponta szembe kell nézni azzal a kérdéssel: miért csinálom azt, amit csinállok? Ha ezt tisztáztad, akkor a következő akadályt már könnyebben leküzdöd. (Osgyán Dániel)

o.t.

“És amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek.” 2 Tim 2,2



IFIÓRAVÁZLAT: CÉLTUDATOSSÁG A HARCBAN

Cél: Megértetni a fiatalokkal, hogy ki ellen és miért kell válnunk a harcainkat.

Bevezető játék: Kell készíteni vagy keresni egy akármilyen vetélkedőt, játékot. A lényeg az, hogy a győztes vagy győztesek egy lyukas zoknit nyerjenek. Persze úgy kell felkonferálni, hogy itt valami nagy nyereséget nyerjen, amiért megéri harcolni.

Kérdés a játékhoz:

— **Mit vártál, mi lesz a nyereséged?**

— **Milyen érzés volt a várt helyett egy lyukas zoknit nyerned?**

Bevezetés: Arról volt már szó, hogy miért vannak harcaink, arról is szó esett, hogy hogyan kell harcolni, és hogyan lesz belőlünk alkalmas harcos. Van még egy fontos fogalom a harccal kapcsolatban, amit még mindehhez világosan látnunk kell. Ez a céltudatosság.

— **Mit jelent a céltudatosság?**

A céltudatosság azt jelenti, hogy tisztában van az adott ember azzal, hogy mit tesz és miért. Tisztában van vele, hová tart, mit akar elérni, és tisztában van ennek az akadályaival és lehetséges módjaival. A céltudatosság tudást jelent. Vagyis a harcos tisztában van a harca helyzetével, körülményeivel és céljával.

Pl. gyakran volt olyan a történelem során, hogy emberek harcoltak emberek ellen, csak azt nem tudták, hogy miért és kik azok, akik ellen harcolnak. Előfordultak családok közti és családon belüli évtizedes viszályok, és már senki nem emlékezett arra, hogy miért is utálja a másikat, csak utálta.

Egy harcban jó és fontos hogy legyen céltudatosság.

— **Miért?**

Ha tudjuk a harc célját, megvan a motiváció. Ha ismerjük az ellenséget, megtudhatjuk a gyengéit. Ha tisztában vagyunk a harci környezettel, akkor stratégiát építhetünk.

A keresztyén élet harcos élet. Egy biztos, aki keresztyénné lesz, annak lesznek harcai. A keresztyén ember harcaiban sincs ez másként, sőt! Ha egy általános harcban is lennie kell céltudatosságnak, akkor még inkább igaz ez a keresztyén ember harcaira.

— **Miért?**

Mert nem babra megy a játék, hanem életre. Nem a virtuális valóságban kell győznünk, nem csak elméletben, hanem a valóságban, a gyakorlatban.

— **Hogyan kell céltudatosan harcolni?**

LÉGY TISZTÁBAN AZZAL, MIÉRT HARCOLSZ! Miért harcol egy keresztyén? Üdvösségért. A maga üdvösségéért és mások üdvösségéért. Ezért érik a keresztyén embert támadások, hogy elveszítse azt, a kereső embert, hogy ne is találja meg azt, és a szolgáló keresztyént, hogy ne hagyja átadja azt. A harcok célja az üdvösség. És ez nem azt jelenti, hogy meg kell szerezni, mert azt Jézus már megszerezte nekünk. Inkább azt, hogy meg kell tartanunk, és át kell adnunk. A gonosznak vagy ezer fegyvere van arra, hogy ezt elvegye. És jó, ha azt is látjuk, hogy egy-egy támadás miatt ér benünket.

LÉGY TISZTÁBAN AZZAL, HOGY KI ELLEN HARCOLSZ! „Mert a mi harcunk nem test

és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.” Ef 6,12. Erről a tényről hajlamosak vagyunk megfeledkezni, és emberek ellen, meg más dolgok ellen kezdünk el harcolni. A mi ellenségünk a gonosz, és ő egy legyőzött ellenség. Jézus már legyőzte. Korlátai és gyengéi vannak. Nem szabad lebecsülnünk az erejét, de megijednünk sem kell tőle. „Engedelmeskedjétek azért az Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek.” Jak 4,7

LÉGY TISZTÁBAN AZZAL, KI HARCOL VELED! A keresztyén ember nem egy Rambo-típusú harcos, akinek egyedül kell legyőznie az ellenséget. Isten adott nekünk harcostársakat. A probléma abból szokott lenni, hogy egyedül akarunk harcolni, de nem kell, és nem is szabad. Nagy bátorság a harcunkban, ha tudjuk, hogy maga Isten harcol velünk harcunkban. Isten nem tétlen nézelődő harcainkban, hanem aktív résztvevő. Ha benne bízunk, csak győzhetünk, mert Ő győztes harcos.

LÉGY TISZTÁBAN AZZAL, HOGYAN KELL HARCOLNOD! Nem mindegy, hogyan harcolsz. Nem harcolhatsz tisztességtelen módszerekkel, nem isteni fegyverekkel. A cél nem szentesíti az eszközt. Nem lehet bozótvágóval operálni. A harcunkban meg kell határozni az értékrendet és a módszereket Isten értékrendje és módszere szerint.

LÉGY TISZTÁBAN AZZAL, MEDDIG HARCOLSZ! Egy filmben láttam egy jelenetet, amelyben egy nő a gyilkossal szemben azt mondta: most tartunk egy kis szünetet, ki akarok szállni. Persze a gyilkos ezt nem így gondolta. A keresztyén ember harca rendszerint élete végéig tart. Néha hevesebb, néha gyengébb a csata, de mindig van. Be kell látni, hogy nem lehet szünetet tartani, kiszállni, fegyverszünetet kötni. Csak feladni lehet, de az egyenlő a vereséggel.

LÉGY TISZTÁBAN AZZAL, HOGY MIK A GYENGÉID! Biztos lehetsz abban, hogy először ott fog támadás érni, ahol gyenge pontjaid vannak. Az személyiséged egy várfal, amin vannak rések, pl. testi vágyak, kapzsiság, irigység stb. Az ellenség tudja, hogy legkönnyebben a réseken jut be. Ezért be kell látnunk a gyengéinket, és ott erősíteni meg magunkat a legjobban.

— **Milyen harcaid vannak?**

— **Mennyire vagy céltudatos a harcaidban?**

Kiss Bertó

Nyereményjáték

A jelenlegi szám nyertesét az előfizetők közül sorsoljuk ki. (A részletes tájékoztató a hátlapon található.)

Nyeremény: a három Rick Warren: Céltudatos élet c. könyv egyike.

Az előző számunk nyertese:

Szentmiklósi Jana.

Gratulálunk!

Nyereményét postán juttatjuk el.



Hi rdetések

Szerkeszd Te is a TeSó-t!
A következő szám fő témája:
Nemzeti identitás.

Küldhetsz bizonyágtételt, verset, tanulmányt stb.
Határidő: április 1.
Szolgáltatodat előre is köszönjük!

Ne feledjétek!
A KRISZ —
TI vagytok!

TÖBB, MINT VICC :))

Az amerikai evangélista, Billy Graham mondta el ezt a történetet a ProChrist '93 alkalmával:

Egy texasi ember New Yorkba utazott üzleti ügyben. Hallott arról, hogy éppen most löverseny lesz. Mivel gyülekezeti tag volt, a saját egyházában nem szívesen vették, ha valaki löversenyre jár. Ezért úgy gondolta, csak leül, és megnézi, milyen egy löverseny.

Az első körnél egy érdekes dolgot fedezett fel. Látott egy katolikus papot, aki megáldotta az egyik lovat. Ez a ló minden nehézség ellenére egymás után négyszer is győzött. Ötödjére azt mondta magában:

— Ez már nem verseny, ez egy nagyszerű lehetőség, amit Isten készített számomra, és a megnyert összeget majd a saját gyülekezetemnek ajánlom fel.

A katolikus pap most is megáldotta a lovat. A texasi úr így minden pénzét erre a lóra tette fel. Aztán elkezdődött a futam, s látja, hogy a lóva most is az első helyen van, de a futam közepe táján a ló hirtelen összeesik, és meghal.

A futam végén ez a férfi odamegy a katolikus paphoz, s megkérdezi, mi történt most ezzel a lóval. Eddig mind a négyszer megáldotta, és a ló nyert is mindegyik alkalommal. A pap hitetlenkedve nézett a férfira.

— Ön biztos nem katolikus!

— Nem, én baptista vagyok Texasból.

— Ha Ön katolikus lenne, akkor tudná, mi a különbség az áldás és az utolsó kenet között.

- @ - @ - @ - @ - @ - @ - @ - @ - @ - @ -

Egy ateista elmegy a múzeumba. Többek között meglátja Rubens festményét: A menekülő szent családot. Hosszasan elidőzik a festménynél. Végül odafordul az idegenvezetőhöz.

— Ilyenek a keresztyének! Évszázadokon át csak arról mesélnek, hogy Mária és József olyan szegények voltak, hogy még egy fogadóra sem telt. De arra volt pénzük, hogy felkérjék Rubenst, hogy fesse le őket.

FELHÍVÁS!

Kedves KRISZ-tagok!
Szeretettel várunk minden KRISZ tagot és pártoló tagot a soron következő közgyűlésünkre, melyet 2011. február 12-én tartunk Balazséron. Ez a közgyűlés kicsit más lesz! A szokásos beszámoló mellett egy előadást is hallunk majd, továbbá lesz alkalom önértékelést tartani. Ha KRISZ tag vagy, mindenképpen gyere el! Ez szorosán hozzátartozik a tagsághoz, hogy ott vagy egy ilyen közgyűlésen (a KRISZ születésnapján :)). Szeretettel várunk, hogy te is rajta legyél a családi fotón!



Továbbra is kapható a KRISZ-plusz elektronikus változata, amin minden énekhez nyomtatható kotta és midi is található, valamint az énekeskönyv kivethető változata egy CD-n.

Megvásárolható a KRISZ-Pontban és a beregszászi Református Könyvesboltban. Ára: 15 UAH.

- TESÓ -

(belső használatra)

Főszerkesztő: Sipos József
Tördelőszerkesztő: Balázs Zoltán
Képszerkesztő: Türcsöz Gábor

Főmunkatársak:

Soós Katalin, Kiss Bertó, Igyártó Nikolett,
Pataki Gábor, Menyus, Olasz Tímea,
Márku Anita, Dr. Mándy Mária.

Köszönjük a szolgálatot!

Szerkesztőség:

(ide írjatok nekünk!!!)

Sipos József, Tiszaújfal,
90351, Rákóczi út 71.

Tel: (0-243)61-1-75,
097 683 8423

Magyarországiaknak:

06-30-329-0656

e-mail: sipitisi@gmail.com
balazszoli081@gmail.com

Skype: sipisoft
balazs_zoli_cml

Nyomda: Kovács Sándor,
Nagyszőlős,
A/3-as ív, 1250 db.

- KRISZ (székház) -

90200, Beregszász
Széchenyi út 48.
(KRISZ-PONT)
Tel.: (0-241)42-6-09

TOVÁBBI ELÉRHETŐSÉGEINK:

www.krisz.try.hu
e-mail: kriszpont@gmail.com
iwiw: Kárpátaljai Református
Ifjúsági Szervezet

Alkalmaink:

Február 12. KRISZ-nap – közgyűlés
Február 25-27. Timótheus-
konferencia (ifjvezetők számára)

Március 1. Konfirmandus Focikupa
nevezési határidő

Március 5. Ádám-Éva konferencia,
Beregszász

Március 11. Választmányi gyűlés,
KRISZ-Pont



Havonta péntekenként
17.00-tól szombat 12.00-ig.

Információ:

0990304718, 0992587751

Amennyiben Ön is szeretne hozzájárulni lapunk megjelenéséhez, ezt megteheti a KRISZ székházában személyesen, vagy pedig

a KRISZ számlaszámán:

26003001257815

UKREXPORT-IMPORT BANK

Köszönjük támogatását!



RICK WARREN: CÉLTUDATOS ÉLET — MIÉRT ÉLEK A FÖLDÖN?

Szoktál-e keseregni amiatt, hogy a keresztyén élet egyáltalán nem könnyű? Hogy csak bukdácsolsz, küszködsz, erőlködsz, de egy lépést sem haladsz előbbre? Hogy magad sem tudod, miért vagy ezen a világon? Hogy kés élen táncolva kell döntéseket meghoznod, kockáztatva, hogy talán végképp elrontod az életed? Hogy nem vagy jó semmire, s ha egy nap eltűnnél, nem sokan vennék észre a hiányod?

Ha így van, akkor itt az ideje, hogy elkezdj céltudatosan élni, s egy nap majd te is magabiztosan megvallod Pál apostollal:

„Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözkök, mint aki nem a levegőbe vág.” (1Kor 9,26)

Hogy lehet ide eljutni? Ebben kíván segítséget nyújtani neked Rick Warren, Amerika egyik legnagyobb gyülekezetének alapítója és főlelkésze. A Napi remény (Daily Hope) című áhitatait te is ismerheted. (Ha még nem talákoztál velük, csak menj fel a www.napiremeny.blog.hu internetes oldalra.)

Céltudatos élet című művében egyértelmű utat mutat a győzelmes keresztyén élethez: ha életünk értelmét keressük, nem magunkra kell néznünk, hanem Istenre, a Teremtőnkre, akinek célja van az életünkkel. „Többről van itt szó, mint pusztán egy könyvről: egy negyven napos lelki kaland útítívét tartja kezében az olvasóm” – vall művéről a szerző, s bátran ígéri, ha végigköveted a „lelki utazást”, jelentős változás állhat be az életedben, jobban igazodhatsz Isten tervéhez.

Valóban különleges ez a könyv. Nem elég csak elolvasni: együtt is kell működni vele. „Beszélgethatsz” vele, mint egy munkafüzettel. Negyven rövid fejezet vár rád, naponta szigorúan csak egyet olvashatsz el, hogy maradjon idő a gyakorlati alkalmazás átgondolására is. A sorokat alá lehet húzni, a margóra lehet jegyzetelni, érdemes személyessé tenni. A fejezetek végén mindig található egy záró szakasz *Vizsgáljuk meg céljainkat!* címmel. Ebben találhatóak a fejezet fő gondolatai, az ezeket kifejező ígervers, és az alkalmazást segítő kérdések. Sőt, Rick arra biztat téged, hogy ha teheted, ne egyedül vágj bele ebbe az utazásba, hanem állj össze egy-két barátoddal, hiszen a társas utazás mindig jobb az egyéninél. A függelékben találsz olyan kérdéseket, amelyek segítenek elmélyülni a fejezetekben, megbeszélhetitek az olvasottakat, kicserélhetitek gondolataitokat, így még mélyebbé, erősebbé válhat a lelki életed.

Mit szólsz, van kedved egy lelki kalandtúrára?

O.T.



EVELYN

A film Desmond Doyle és a Doyle család igaz történetén alapul. Desmond keményen dolgozik, hogy eltartsa a családját az ötvenes években. A felesége azonban belefáradt az állandó anyagi problémákba, és egy napon elhagyja férjét és három gyermekét. Mivel a férfinak nincs állandó munkája, a hivatal elválasztja tőle a gyerekeket, katolikus árvaházban helyezi el őket. Desmond mindent megtesz annak érdekében, hogy visszakapja a gyerekeit. Harcot indít a hivatal ellen, amelyben segítségére lesz az egykori futballszár, aki Írország egyik legtitesebb ügyvédje...



Desmond Doyle 1986-ban halt meg, és a valóságban 6 gyermeke volt (a filmben csak 3 szerepel). 1954-ben pert indított az ír gyerekek jogairól szóló törvény (Családvédő Törvény) ellen, azzal érvel, hogy a törvény alkotmányellenes. Desmond a polgári bíróság döntése után – miszerint gyerekeit továbbra is állami gondozásba helyezik – a Legfelsőbb Bírósághoz fordult, hogy visszakaphassa családját. Az ügy precedens-értékű volt, hiszen addig senki sem kérdőjelezte meg a törvények megfelelését az Alkotmánynak Írországhoz.

Gondolatébresztő:

1) A család szentsége – a filmben a jogászok megkérdőjelezték Desmond fedhetetlenségét, illetve képességét arra, hogy egyedül nevelje gyermekeit. Érvelésük szerint a legjobb családmodell a Szent Család: Mária, József és Jézus kapcsolata, ahol mindkét szülőre szükség van. Doyle szerint a legjobb családmodell a Szentháromság, szerinte a családot a Szentléleknek kell vezérelnie – akár egész a család, akár csonka. A filmnek ez a része jó indítás lehet a helyes családmodell, a válás fogalmát, a család alapját célzó beszélgetéseknek, mind keresztyén, mind világi szempontból.

2) Célszerű a filmben elhangzó olyan fogalmakról beszélni, mint az „őrangyal”, és az „apáca mint Krisztus menyasszonya” stb! Legyünk tisztában kellőképpen református hitvallásunk ide vonatkozó részeivel!

3) Az ír alkotmányból: „Az ír Alkotmány összhangban van Isten törvényével...” Néhány európai ország alkotmánya hasonlóan kezdődik, vagy a preambulumban említik Isten nevét. Elgondolkoztunk azon, hogy vajon Isten nevének emlegetése egy ország alaptörvényében hogyan fér össze ezen országok jelenlegi hitéletével? (Gondoljunk a Tízparancsolatra és Isten nevének hiábavaló említésére!)

4) A felebaráti szeretet szép példáit látjuk mind Felicity nővér, mind Omellie atya, mind Evelyn viselkedésében. Felezzük fel ezeket a részeket a filmben, és próbáljuk átültetni mai vagy velünk kapcsolatos szituációkba!

5) Desmond egyik pillanatban majdnem feladja a harcot, a másikkban pedig a végsőkig elmegy a családjáért. Mi az oka annak, hogy néha képesek vagyunk a céltudatosságra, míg máskor nem? Milyen kapcsolatban van a céltudatosság a hittel?

6) Az ima ereje – a film többször is hangot ad az ima erejének. Főleg Evelyn „esti imáját” (mellyel a filmben szép sikert arat) vesézhethetjük ki. Lássuk meg, mikor és miért (kikért) imádkozik Evelyn!

A filmet nyugodt szívvel ajánljuk minden korosztálynak! Áldott filmnézést!

P.S.: A film után ne legyenek előítéleteid: nem minden menyét gonosz...



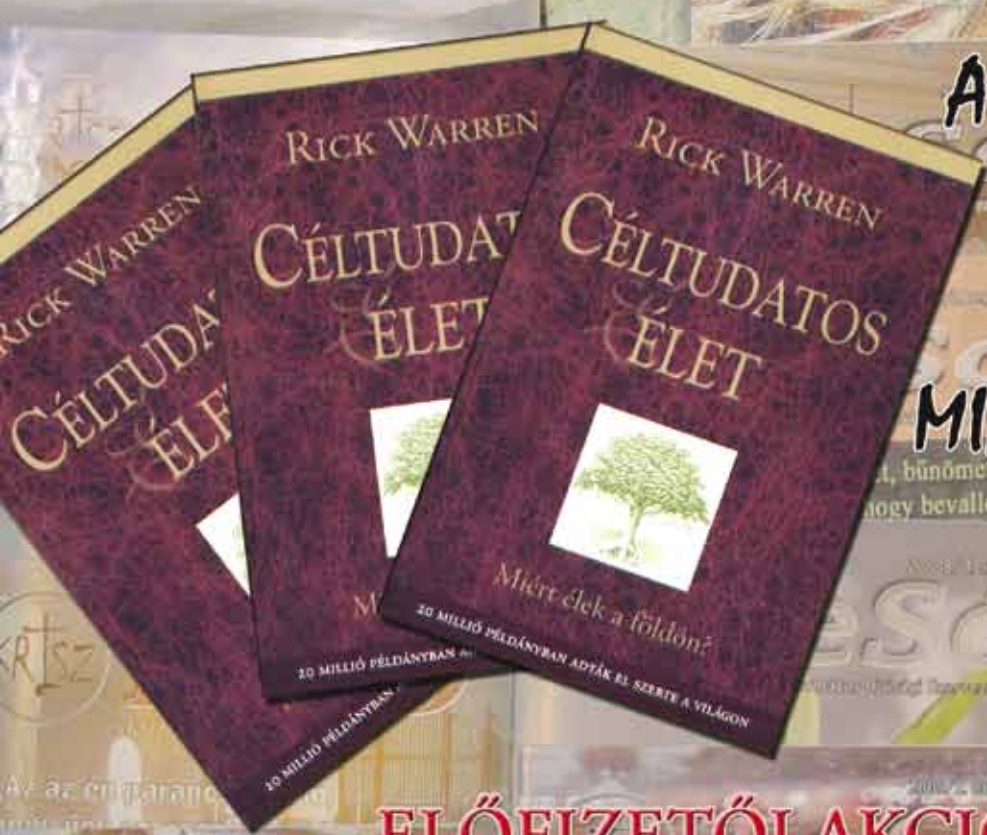
Mennyus

Fizess elő a megújuló TeSó-ra!

IGY MÉG JOBBAN MEGÉRI!

HA MOST ELŐFIZETSZ A 2011-ES ÉVRE,

AKKOR **20 %-AL**
OLCSÓBBAN
JUTSZ HOZZÁ
MINDEN SZÁMHOZ
(5 HELYETT
4 HRV/DB)



ELŐFIZETŐI AKCIÓ:

Azok között, akik 2011. március 1-ig
előfizetnek, kisorsoljuk a fenti 3 db könyvet.

Az előfizetési kérelmed jelezheted:

- a terjesztőnél található szelvényen postai úton (szerkesztőségbe),
- a kriszteso@gmail.com címre elküldve a neved, címed, telefonszámod és az igényelt darabszámot*

*ahány darabot rendel valaki, annyiszor szerepel majd a neve a sorsoláskor